

tinataris, en la mesura que constitueixin una activitat econòmica per al prestador de serveis.

Són serveis de la societat de la informació, entre altres i sempre que representin una activitat econòmica, els següents:

1r La contractació de béns o serveis per via electrònica.

2n L'organització i la gestió de subhastes per mitjans electrònics o de mercats i centres comercials virtuals.

3r La gestió de compres a la xarxa per grups de persones.

4t La tramesa de comunicacions comercials.

5è El subministrament d'informació per via telemàtica.

6è El vídeo sota demanda, com a servei en el qual l'usuari pot seleccionar a través de la xarxa, tant el programa desitjat com el moment del seu subministrament i recepció, i, en general, la distribució de continguts prèvia petició individual.

No tenen la consideració de serveis de la societat de la informació els que no compleixin les característiques assenyalades en el primer paràgraf d'aquest apartat i, en particular, els següents:

1r Els serveis prestats per mitjà de telefonia vocal, fax o tèlex.

2n L'intercanvi d'informació per mitjà de correu electrònic o un altre mitjà de comunicació electrònica equivalent per a finalitats alienes a l'activitat econòmica dels qui l'utilitzen.

3r Els serveis de radiodifusió televisiva (inclosos els serveis de vídeo a la carta), que preveu l'article 3.a) de la Llei 25/1994, de 12 de juliol, per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 89/552/CEE, del Consell, de 3 d'octubre, sobre la coordinació de determinades disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres relatives a l'exercici d'activitats de radiodifusió televisiva, o qualsevol altra que la substitueixi.

4t Els serveis de radiodifusió sonora, i

5è El teletext televisiu i altres serveis equivalents com les guies electròniques de programes ofertes a través de les plataformes televisives.

b) «Servei d'intermediació»: servei de la societat de la informació pel qual es facilita la prestació o la utilització d'altres serveis de la societat de la informació o l'accés a la informació.

Són serveis d'intermediació la provisió de serveis d'accés a Internet, la transmissió de dades per xarxes de telecomunicacions, la realització de còpia temporal de les pàgines d'Internet sol·licitades pels usuaris, l'allotjament en els propis servidors de dades, aplicacions o serveis subministrats per altres i la provisió d'instruments de recerca, accés i recopilació de dades o d'enllaços a altres llocs d'Internet.

c) «Prestador de serveis» o «prestador»: persona física o jurídica que proporciona un servei de la societat de la informació.

d) «Destinatari del servei» o «destinatari»: persona física o jurídica que utilitza, sigui o no per motius professionals, un servei de la societat de la informació.

e) «Consumidor»: persona física o jurídica en els termes que estableix l'article 1 de la Llei 26/1984, de 19 de juliol, general per a la defensa dels consumidors i usuaris.

f) «Comunicació comercial»: tota forma de comunicació dirigida a la promoció, directa o indirecta, de la imatge o dels béns o serveis d'una empresa, organització o persona que realitzi una activitat comercial, industrial, artesanal o professional.

A efectes d'aquesta Llei, no tenen la consideració de comunicació comercial les dades que permetin accedir directament a l'activitat d'una persona, empresa o organització, com ara el nom de domini o l'adreça electrònica, ni les comunicacions relatives als béns, els serveis o la imatge que s'ofereixi quan siguin elaborades per un tercer i sense contraprestació econòmica.

g) «Professió regulada»: tota activitat professional que requereixi per al seu exercici l'obtenció d'un títol, en virtut de disposicions legals o reglamentàries.

h) «Contracte formalitzat per via electrònica» o «contracte electrònic»: tot contracte en què l'oferta i l'acceptació es transmeten per mitjà d'equipaments electrònics de tractament i emmagatzemament de dades, connectats a una xarxa de telecomunicacions.

i) «Àmbit normatiu coordinat»: tots els requisits aplicables als prestadors de serveis de la societat de la informació, siguin exigits per aquesta Llei o altres normes que regulin l'exercici d'activitats econòmiques per via electrònica, o per les lleis generals que els siguin aplicables, i que es refereixin als aspectes següents:

1r Inici de l'activitat, com les titulacions professionals o qualificacions requerides, la publicitat registral, les autoritzacions administratives o col·legials necessàries, els règims de notificació a qualsevol òrgan o organisme públic o privat, i

2n Posterior exercici de l'activitat, com els requisits referents a l'actuació del prestador de serveis, a la qualitat, la seguretat i el contingut del servei, o els que afecten la publicitat i la contractació per via electrònica i la responsabilitat del prestador de serveis.

No queden incloses en aquest àmbit les condicions relatives a les mercaderies i béns tangibles, al seu lliurament ni als serveis no prestats per mitjans electrònics.

j) «Òrgan competent»: tot òrgan jurisdiccional o administratiu, ja sigui de l'Administració General de l'Estat, de les administracions autonòmiques, de les entitats locals o dels seus respectius organismes o ens públics dependents, que actuï en l'exercici de competències legalment atribuïdes.

13972 LLEI 35/2002, de 12 de juliol, de mesures per a l'establiment d'un sistema de jubilació gradual i flexible. («BOE» 167, de 13-7-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

En l'Acord per a la millora i el desenvolupament del sistema de protecció social, subscrit el 9 d'abril de 2001 pel Govern, la Confederació de Comissions Obreres, la Confederació Espanyola d'Organitzacions Empresarials i la Confederació Espanyola de la Petita i Mitjana Empresa, s'hi van incloure un conjunt de mesures en relació amb la flexibilitat de l'edat de jubilació, a fi de dotar-la dels caràcters de gradualitat i progressivitat.

Amb aquesta finalitat, es va considerar convenient procedir a modificar la regulació de la pensió de jubilació, en el sentit que no impedís una presència social activa dels ciutadans, tenint en compte, al seu torn, que aquesta permanència repercuteix en la mateixa autoestima del treballador, té efectes positius sobre el sistema de pen-

sions i, de manera més general, presenta indubtables avantatges per al conjunt de la societat que, d'aquesta manera, pot aprofitar l'experiència i els coneixements dels treballadors de més edat.

En conseqüència, amb l'objectiu d'aconseguir més permanència en l'activitat, el Govern va quedar compromès per l'Acord a introduir les modificacions legals necessàries que possibilitessin l'adopció de les mesures següents.

En primer terme, la reforma de la regulació de la jubilació parcial, de manera que es possibiliti la compatibilitat entre la percepció d'una pensió de jubilació i l'exercici d'activitats laborals des del moment en què es comenci a percebre una pensió d'aquesta naturalesa a càrrec del sistema de la Seguretat Social.

En segon lloc, l'exoneració del pagament de cotitzacions socials per contingències comunes, excepte pel que fa a la incapacitat temporal, corresponents als treballadors de seixanta-cinc anys o més, que acreditin trenta-cinc anys efectius de cotització i que decideixin voluntàriament continuar o reiniciar la seva activitat laboral.

Com a derivació de les dues mesures, també es va acordar la necessitat d'introduir altres modificacions que prevegin: la possibilitat d'accedir a les pensions d'incapacitat permanent, encara que el treballador tingui seixanta-cinc anys o més i compleixi les condicions d'accés a la pensió de jubilació, quan la causa originària de la incapacitat derivi d'un accident de treball o d'una malaltia professional; la no extinció del subsidi per desocupació per a més grans de cinquanta-dos anys, pel mer fet que el beneficiari arribi a l'edat a la qual pugui tenir dret a una pensió de jubilació en la seva modalitat contributiva; i l'establiment, a efectes de càlcul de la quantia de les prestacions, de determinats límits a l'eventual creixement de la base de cotització a partir del compliment dels seixanta-cinc anys d'edat.

I, en tercer i últim lloc, la introducció de previsions que possibilitin que el percentatge aplicable a la base reguladora de la pensió de jubilació pugui superar el 100 per 100, respecte dels treballadors que continuïn en actiu més enllà dels seixanta-cinc anys d'edat i acreditin un mínim de trenta-cinc anys de cotització.

Juntament amb l'objectiu de propiciar una permanència en l'activitat del treballador, l'Acord també conté el propòsit de reformular les condicions d'accés a la jubilació anticipada, de manera que d'una banda l'accés a la jubilació a partir dels seixanta anys es mantingui en la seva regulació actual, per aplicació de dret transitori, i, de l'altra, puguin accedir a la jubilació anticipada, a partir dels seixanta-un anys, els treballadors afiliats a la Seguretat Social després de l'1 de gener de 1967, sempre que compleixin determinats requisits, com ara un període mínim de cotització de trenta anys, involuntarietat en la cessació, inscripció com a aturat per un termini, almenys, de sis mesos i inclusió al camp d'aplicació de determinats règims del sistema de la Seguretat Social. En els dos casos enunciats, s'ha de procedir a equiparar els coeficients reductors aplicables per raó de l'avançament de l'edat de jubilació.

Així mateix, en el cas d'extinció de contractes de treball derivats d'un expedient de regulació d'ocupació, promogut per empreses que no incorrin en un procediment concursal, es va acordar que aquell comporta l'obligació d'abonar les quotes destinades a finançar un conveni especial amb la Tresoreria General i fins a l'edat de seixanta-cinc anys, i el cost del qual ha de ser suportat per empresaris i treballadors.

Finalment, com una manifestació més del foment de l'ocupació i per incentivar el no accés a la jubilació en edats anticipades, també es va assumir en el mateix Acord l'establiment d'un nou règim de bonificacions o reduccions graduals, que poden arribar a assolir fins

al 100 per 100 de l'aportació empresarial en la cotització a la Seguretat Social per contingències comunes.

Article 1. *Jubilació flexible.*

S'afegeix un paràgraf segon a l'apartat 1 de l'article 165 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«Això no obstant, les persones que accedeixin a la jubilació poden compatibilitzar la percepció de la pensió amb una feina a temps parcial en els termes que s'estableixin per reglament. Durant aquesta situació, es minora la percepció de la pensió en proporció inversa a la reducció aplicable a la jornada de treball del pensionista en relació amb la d'un treballador a temps complet comparable.»

Article 2. *Jubilació parcial.*

S'introdueix un nou apartat 4 a l'article 166 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb la redacció següent:

«4. El règim jurídic de la jubilació parcial a què es refereixen els apartats anteriors és el que s'estableixi per reglament.»

Article 3. *Jubilació anticipada.*

1. S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 161 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes que s'indiquen, i els actuals apartats 3, 4 i 5 passen a constituir els apartats 4, 5 i 6.

«3. Poden accedir a la jubilació anticipada els treballadors que compleixin els requisits següents:

a) Tenir complerts els seixanta-un anys d'edat, sense que a aquests efectes siguin aplicables els coeficients reductors a què es refereix l'apartat anterior.

b) Estar inscrits a les oficines d'ocupació com a demandants de feina durant un termini, almenys, de sis mesos immediatament anteriors a la data de sol·licitud de la jubilació.

c) Acreditar un període mínim de cotització efectiva de trenta anys, sense que, a aquests efectes, es tingui en compte la part proporcional per pagues extraordinàries.

d) Que la cessació en la feina, com a conseqüència de l'extinció del contracte de treball, no s'hagi produït per una causa imputable a la lliure voluntat del treballador. A aquests efectes, s'entén per lliure voluntat del treballador la inequívoca manifestació de voluntat de qui, podent continuar la seva relació laboral i sense cap raó objectiva que l'hi impedeixi, decideix posar-hi fi.

Els requisits exigits als apartats b) i d) no són exigibles en els casos en què l'empresari, en virtut d'una obligació adquirida mitjançant acord col·lectiu, hagi abonat al treballador després de l'extinció del contracte de treball, i durant almenys els dos anys immediatament anteriors a la sol·licitud de jubilació anticipada, una quantitat que, en còmput anual, representi un import mensual no inferior al resultat de sumar la quantitat que li hagi correspost en concepte de prestació per desocupació i la quota que hagi abonat o, si s'escau, la quota de més quantia que hagi pogut abonar en concepte de conveni especial amb la Seguretat Social.

En els casos d'accés a la jubilació anticipada a què es refereix aquest apartat, la pensió és objecte de reducció mitjançant l'aplicació, per cada any o fracció d'any que, en el moment del fet causant, li falti al treballador per complir els seixanta-cinc anys, dels coeficients següents:

1r Amb trenta anys complets de cotització acreditats: 8 per 100.

2n Entre trenta-un i trenta-quatre anys complets de cotització acreditats: 7,5 per 100.

3r Entre trenta-cinc i trenta-set anys complets de cotització acreditats: 7 per 100.

4t Entre trenta-vuit i trenta-nou anys complets de cotització acreditats: 6,5 per 100.

5è Amb quaranta o més anys complets de cotització acreditats: 6 per 100.»

2. La referència que a l'actual apartat 6 de l'article 161 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, s'efectua a l'apartat 4 d'aquest mateix article s'entén referida a l'apartat 5.

De la mateixa manera, la referència que a l'apartat 1 de la disposició addicional vuitena del mateix text refós s'efectua als apartats 4 i 5 de l'article 161 s'entén referida als apartats 5 i 6 de l'article esmentat.

Article 4. Reducció dels coeficients reductors en casos de jubilació anticipada.

1. Es modifica el paràgraf segon de la norma segona de l'apartat 1 de la disposició transitòria tercera del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queda redactat en els termes següents:

«En els casos de treballadors que, complint els requisits assenyalats a l'apartat anterior, i acreditant més de trenta anys de cotització, sollicitin la jubilació anticipada derivada de la cessació en la feina com a conseqüència de l'extinció del contracte de treball, en virtut d'una causa no imputable a la lliure voluntat del treballador, el percentatge de reducció de la quantia de la pensió a què es refereix el paràgraf anterior és, en funció dels anys complets de cotització acreditats, el següent:

1r Entre trenta-un i trenta-quatre anys acreditats de cotització: 7,5 per 100.

2n Entre trenta-cinc i trenta-set anys acreditats de cotització: 7 per 100.

3r Entre trenta-vuit i trenta-nou anys acreditats de cotització: 6,5 per 100.

4t Amb quaranta i més anys acreditats de cotització: 6 per 100.

A aquests efectes, s'entén per lliure voluntat del treballador la inequívoca manifestació de voluntat de qui, podent continuar la seva relació laboral i sense cap raó objectiva que l'hi impedeixi, decideixi posar-hi fi.»

2. En els casos d'accés a la jubilació anticipada en el règim especial de treballadors del mar, en els termes que preveu la disposició transitòria tercera del Reglament general del règim especial esmentat, aprovat pel Decret 1867/1970, de 9 de juliol, quan s'acreditin trenta-vuit anys o més de cotització, són aplicables els coeficients reductors de la pensió de jubilació que conté la norma segona de l'apartat 1 de la disposició transitòria tercera de la Llei general de la Seguretat Social, en la redacció

que en fa aquesta Llei, sempre que sollicitin la jubilació anticipada, derivada de la cessació en la feina com a conseqüència de l'extinció del contracte de treball en virtut d'una causa no imputable a la lliure voluntat del treballador.

Article 5. Subsidi per desocupació per a treballadors de més de cinquanta-dos anys.

Es fa una nova redacció de l'apartat 3 de l'article 216 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«3. En el cas que preveu l'apartat 1.3 de l'article anterior, el subsidi s'estén, com a màxim, fins que el treballador arribi a l'edat ordinària que s'exigeixi en cada cas per causar dret a la pensió contributiva de jubilació.»

Article 6. Obligatorietat de finançar un conveni especial en determinats expedients de regulació d'ocupació.

S'afegeix un nou apartat 15 a l'article 51 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, amb la redacció següent:

«15. Quan es tracti d'expedients de regulació d'ocupació d'empreses no incloses en procediment concursal, amb treballadors de cinquanta-cinc anys d'edat o més que no tinguin la condició de mutualistes l'1 de gener de 1967, és obligatori abonar les quotes destinades al finançament d'un conveni especial respecte dels treballadors anteriorment assenyalats en els termes que preveu la Llei general de la Seguretat Social.»

Article 7. Règim jurídic del conveni especial que s'ha de subscriure en determinats expedients de regulació d'ocupació.

S'afegeix una nova disposició addicional, la trenta-unena, al text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb el text següent:

«Disposició addicional trenta-unena. Règim jurídic del conveni especial que s'ha de subscriure en determinats expedients de regulació d'ocupació.

1. En el conveni especial al qual es refereix l'apartat 15 de l'article 51 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, les cotitzacions abasten el període comprès entre la data en què es produeix la cessació en la feina o, si s'escau, en què cessi l'obligació de cotitzar per extinció de la prestació per desocupació contributiva, i la data en què el treballador compleixi seixanta-cinc anys, en els termes que estableixen els apartats següents.

2. A aquest efecte, les quotes es determinen aplicant a la mitjana de les bases de cotització del treballador en els últims sis mesos d'ocupació cotitzada el tipus de cotització que preveu la normativa reguladora del conveni especial. De la quantitat resultant es dedueix la cotització, a càrrec de l'Institut Nacional d'Ocupació, corresponent al període en què el treballador pugui tenir dret a la percepció del subsidi de desocupació, i es calcula en funció de la base i el tipus aplicable en la data de subscripció del conveni especial.

Fins a la data de compliment per part del treballador de l'edat de seixanta-un anys, les cotitzacions són a càrrec de l'empresari i s'ingressen

a la Tresoreria General de la Seguretat Social, o bé d'una sola vegada, dins del mes següent al de la notificació per part de l'esmentat servei comú de la quantitat a ingressar, bé de manera fraccionada garantint l'import pendent mitjançant un aval solidari o a través de la substitució de l'empresari en el compliment de l'obligació per part d'una entitat financera o asseguradora, amb el consentiment previ de la Tresoreria General de la Seguretat Social, en els termes que estableixi el Ministeri de Treball i Afers Socials.

A partir del compliment per part del treballador de l'edat de seixanta-un anys, les aportacions al conveni especial són obligatòries i exclusivament a càrrec seu, i han de ser ingressades, en els termes que preveu la normativa reguladora del conveni especial, fins a complir l'edat de seixanta-cinc anys o fins a la data en què, si s'escau, accedeixi a la pensió de jubilació anticipada.

3. En els casos de mort del treballador, de reconeixement d'una pensió d'incapacitat permanent o de realització d'activitats en virtut de les quals s'efectuïn cotitzacions al sistema de Seguretat Social, es reintegren a l'empresari, prèvia regularització anual i en els termes que s'estableixin per reglament, les quotes que, si s'escau, s'han ingressat pel conveni especial corresponents al període posterior a la data en la qual va tenir lloc la mort o el reconeixement de la pensió, així com les coincidents per la realització de les activitats abans esmentades fins a la quantia de les quotes corresponents a aquestes últimes.

4. En tot el que no preveuen les normes precedents, aquest conveni especial es regeix pel que disposen les normes reglamentàries sobre el conveni especial en el sistema de la Seguretat Social.»

Article 8. Possibilitat d'accés a la pensió d'incapacitat permanent derivada de contingències professionals complerts seixanta-cinc anys d'edat.

Es modifica el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 138 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queda redactat en els termes següents:

«No es reconeix el dret a les prestacions d'incapacitat permanent derivada de contingències comunes quan el beneficiari, en la data del fet causant, tingui l'edat prevista a l'apartat 1.a) de l'article 161 d'aquesta Llei i compleixi els requisits per accedir a la pensió de jubilació en el sistema de la Seguretat Social.»

Article 9. Quantia de la pensió d'incapacitat permanent derivada de contingències comunes respecte dels qui no compleixin els requisits per accedir a la pensió de jubilació.

S'inclou un nou apartat 5 a l'article 139 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes que s'indiquen, i l'actual apartat 5 passa a constituir l'apartat 6.

«5. En els casos en què el treballador, amb seixanta-cinc anys o més, accedeixi a la pensió d'incapacitat permanent, derivada de contingències comunes, perquè no li és aplicable el que estableix el paràgraf segon, apartat 1, de l'article 138, la quantia de la pensió d'incapacitat permanent és

equivalent al resultat d'aplicar a la base reguladora corresponent el percentatge que correspongui al període mínim de cotització que estigui establert, en cada moment, per a l'accés a la pensió de jubilació.»

Article 10. Quantia de la pensió de jubilació per a treballadors de seixanta-cinc anys o més.

Es modifica l'article 163 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«Article 163. *Quantia de la pensió.*

1. La quantia de la pensió de jubilació, en la modalitat contributiva, es determina aplicant a la base reguladora calculada d'acord amb el que disposa l'article precedent els percentatges següents:

1r Pels primers quinze anys cotitzats: el 50 per 100.

2n Per cada any addicional de cotització, compès entre el setzè i el vint-i-cinquè, ambdós inclosos: el 3 per 100.

3r Per cada any addicional de cotització, a partir del vint-i-sisè: el 2 per 100, sense que el percentatge aplicable a la base reguladora superi el 100 per 100, excepte en el cas a què es refereix l'apartat següent.

2. Quan s'accedeixi a la pensió de jubilació a una edat superior als seixanta-cinc anys, el percentatge aplicable a la base reguladora respectiva és el resultat de sumar al 100 per 100 un 2 per 100 addicional per cada any complet que, en la data del fet causant de la pensió, s'hagi cotitzat des del compliment dels seixanta-cinc anys, sempre que en aquell moment l'interessat tingui acreditats trenta-cinc anys de cotització. En el cas que l'interessat no tingui acreditats trenta-cinc anys de cotització, el percentatge addicional indicat s'aplica, complerts els seixanta-cinc anys, des de la data en què s'hagi acreditat el període de cotització esmentat.»

Article 11. Exoneració de quotes de Seguretat Social respecte dels treballadors per compte d'altri de seixanta-cinc anys o més.

1. S'afegeix un nou article 112 bis al text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«Article 112 bis. *Cotització amb seixanta-cinc anys o més.*

1. Els empresaris i treballadors queden exempts de cotitzar a la Seguretat Social per contingències comunes, excepte per incapacitat temporal derivada d'aquestes, respecte dels treballadors per compte d'altri amb contractes de treball de caràcter indefinit, en els quals concorrin les circumstàncies de tenir complerts seixanta-cinc anys o més i acreditar trenta-cinc anys o més de cotització efectiva a la Seguretat Social, sense que a aquests efectes es computin les parts proporcionals de pagues extraordinàries.

2. Si en complir seixanta-cinc anys d'edat el treballador no en té trenta-cinc de cotitzats, l'exempció a què es refereix l'apartat anterior és aplicable a partir de la data en què s'acreditin els trenta-cinc anys de cotització efectiva.

3. Les exempcions establertes en aquest article no són aplicables a les cotitzacions relatives a tre-

balladors que prestin serveis a les administracions públiques o als organismes públics que regula el títol III de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.»

2. Es modifica el títol i s'afegeix un apartat 3 a la disposició addicional vint-i-unena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«Disposició addicional vint-i-unena. *Cotització i recaptació de les aportacions al Fons de Garantia Salarial i per a formació professional. Exempció en les aportacions de recaptació conjunta amb les quotes de Seguretat Social.*

3. L'exoneració de la cotització que preveu l'article 112 bis d'aquesta Llei també comprèn les aportacions per desocupació, Fons de Garantia Salarial i formació professional.»

Article 12. *Càlcul de la base reguladora en casos d'exoneració de quotes de Seguretat Social per als treballadors de seixanta-cinc anys o més.*

S'afegeix un nou apartat 6 a l'article 162 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«6. Pels períodes d'activitat en què no s'hagin efectuat cotitzacions per contingències comunes, en els termes que preveu l'article 112 bis, a efectes de determinar la base reguladora de les prestacions excloses de cotització, les bases de cotització corresponents a les mensualitats de cada exercici econòmic exemptes de cotització no poden ser superiors al resultat d'incrementar la mitjana de les bases de cotització de l'any natural immediatament anterior en el percentatge de variació mitjana coneguda de l'IPC en l'últim any indicat més dos punts percentuals.»

Article 13. *Exoneració de quotes de Seguretat Social respecte dels treballadors per compte propi de seixanta-cinc anys o més.*

S'afegeix una nova disposició addicional, la trenta-dosena, al text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb el text següent:

«Disposició addicional trenta-dosena. *Exoneració de quotes respecte dels treballadors per compte propi amb seixanta-cinc anys o més.*

1. Els treballadors inclosos al camp d'aplicació del règim especial de treballadors per compte propi o autònoms queden exemptes de cotitzar a la Seguretat Social excepte, si s'escau, per incapacitat temporal, en el cas de tenir complerts seixanta-cinc anys d'edat o més i acreditar trenta-cinc anys o més de cotització efectiva a la Seguretat Social, sense que es computin a aquests efectes les parts proporcionals de pagues extraordinàries. Si en complir seixanta-cinc anys d'edat el treballador no compleix el requisit exigint, l'exempció és aplicable a partir de la data en què s'acrediti.

2. Pels períodes d'activitat en què el treballador no hagi efectuat cotitzacions, en els termes que preveu l'apartat anterior, a efectes de determinar la base reguladora de les prestacions excloses de cotització, les bases de cotització corresponents a les mensualitats de cada exercici econòmic exemp-

tes de cotització són equivalents al resultat d'incrementar la mitjana de les bases de cotització de l'any natural immediatament anterior en el percentatge de variació mitjana coneguda de l'IPC l'últim any indicat, sense que les bases calculades així puguin ser inferiors a la quantia de la base mínima de cotització fixada anualment a la Llei de pressupostos generals de l'Estat per al règim especial de treballadors per compte propi.»

Article 14. *Bonificació de quotes de Seguretat Social per als treballadors de seixanta anys o més.*

Els articles de la Llei 12/2001, de 9 de juliol, de mesures urgents de reforma del mercat de treball per a l'increment de l'ocupació i la millora de la seva qualitat, que es detallen a continuació queden redactats en els termes següents:

1. S'afegeix un nou apartat 3 a l'article quart del tenor literal següent:

«3. Així mateix, els contractes de treball de caràcter indefinit, subscrits amb treballadors de seixanta anys o més i amb una antiguitat a l'empresa de cinc anys o més donen dret a bonificació en els termes que preveu aquest capítol.»

2. S'afegeix un nou apartat 7 a l'article sisè del tenor literal següent:

«7. Els contractes de treball de caràcter indefinit, subscrits amb treballadors de seixanta anys o més i amb una antiguitat a l'empresa de cinc anys o més, donen dret a una bonificació del 50 per 100 de l'aportació empresarial en la cotització a la Seguretat Social per contingències comunes, excepte per incapacitat temporal derivada d'aquestes, sobre les quotes meritades a partir de l'1 de gener de l'any 2002; l'esmentada bonificació s'incrementa un 10 per 100 a cada exercici fins a assolir un màxim del 100 per 100.

Si en complir seixanta anys d'edat el treballador no té una antiguitat a l'empresa de cinc anys, la bonificació a què es refereix el paràgraf anterior és aplicable a partir de la data en la qual assoleixi aquesta antiguitat.»

3. S'afegeix un nou paràgraf a l'article setè del tenor literal següent:

«No obstant el que assenyalava el paràgraf anterior, les bonificacions en les cotitzacions previstes per als contractes indefinits amb treballadors de seixanta anys o més i amb una antiguitat a l'empresa de cinc anys o més, són compatibles amb les bonificacions establertes amb caràcter general als programes de foment de l'ocupació i són a càrrec de l'Institut Nacional d'Ocupació, sense que en cap cas la suma de les bonificacions aplicables pugui superar el 100 per 100 sense perjudici, si s'escau, del que disposa l'article 112 bis del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.»

4. S'afegeix un nou apartat 3 a l'article vuitè del tenor literal següent:

«3. Les bonificacions dels contractes indefinits amb treballadors de seixanta anys o més i amb una antiguitat a l'empresa de cinc anys o més, no són aplicables a les aportacions empresarials relatives a treballadors que prestin els seus serveis a les administracions públiques o als organismes públics regulats en el títol III de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.»

Disposició addicional primera. *Jubilació de treballadors minusvàlids.*

S'afegeix un segon paràgraf a l'apartat 2 de l'article 161 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«De la mateixa manera, l'edat mínima a la qual es refereix el paràgraf a) de l'apartat anterior pot ser reduïda en el cas de persones minusvàlides en un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per 100 en els termes que conté el corresponent Reial decret acordat a proposta del ministre de Treball i Afers Socials.»

Disposició addicional segona. *Qualificació de la incapacitat permanent en el cas de treballadors discapacitats.*

S'afegeix un paràgraf segon a l'apartat 1 de l'article 136 de la Llei general de la Seguretat Social, text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, i els actuals paràgrafs segon i tercer passen a constituir els paràgrafs tercer i quart, en els termes següents:

«Les reduccions anatòmiques o funcionals existents en la data de l'afiliació de l'interessat a la Seguretat Social no impedeixen la qualificació de la situació d'incapacitat permanent, quan es tracti de persones minusvàlides i després de l'afiliació aquestes reduccions s'hagin agreujat, i hagin provocat per si mateixes o per concurrència amb noves lesions o patologies una disminució o anul·lació de la capacitat laboral que tenia l'interessat en el moment de la seva afiliació.»

Disposició transitòria única. *Expedients de regulació d'ocupació iniciats abans de l'1 de gener de 2002.*

El que preveu l'article 6 d'aquesta Llei només és aplicable en relació amb els expedients de regulació d'ocupació el procediment dels qual s'iniciï a partir de l'1 de gener de 2002.

Disposició derogatòria única. *Abast de la derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei i, expressament, les següents:

- a) L'apartat tres de la disposició addicional quarta de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, afegit per l'article 14 del Reial decret llei 16/2001, de 27 de desembre, de mesures per a l'establiment d'un sistema de jubilació gradual i flexible.
- b) L'actual apartat 4 de la disposició addicional vuitena de la Llei general de la Seguretat Social aprovada pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.
- c) El Reial decret llei 16/2001, de 27 de desembre, de mesures per a l'establiment d'un sistema de jubilació gradual i flexible.

Disposició final primera. *Aplicació a règims especials.*

1. S'inclou un nou apartat 3 en la disposició addicional vuitena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb la redacció següent:

«3. El que preveu l'apartat 3 de l'article 161 és aplicable als treballadors per compte d'altri inclosos en els règims especials de la mineria del carbó i de treballadors del mar.»

2. L'actual apartat 3 de la disposició addicional vuitena de la Llei general de la Seguretat Social passa a constituir l'apartat 4 amb la redacció següent:

«4. El que preveuen els articles 134, 135 i 166 és aplicable, si s'escau, als treballadors per compte d'altri dels règims especials. El que preveuen els articles 112 bis i 162.6 és aplicable igualment als treballadors per compte d'altri dels règims especials a excepció dels inclosos en els règims especials agrari i d'empleats de la llar. Així mateix, el que disposen els articles 134, 135 i 166 és aplicable als treballadors per compte propi inclosos en els règims especials de treballadors del mar, agrari i de treballadors autònoms, en els termes i les condicions que s'estableixin per reglament.»

Disposició final segona. *Disposicions d'aplicació i desplegament.*

S'autoritza al Govern per dictar les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'aquesta Llei.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 12 de juliol de 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERI D'HISENDA

13975 *REIAL DECRET 594/2002, de 28 de juny, pel qual es modifica el Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer, en matèria d'exempcions, rendiments del treball i del capital mobiliari, deduccions, autoliquidació i retencions.* («BOE» 167, de 13-7-2002.)

La Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, ha estat objecte de modificacions per la Llei 6/2000, de 13 de desembre, per la qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa, pel Reial decret llei 12/2001, de 29 de juny, pel qual s'aproven mesures fiscals urgents en matèria de retencions i ingressos a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de l'impost sobre societats, per la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú